

Telefon Ve Kuran

– Nuri Baş · 03 Haziran 2025

Telefon Ve Kur'an

Olsa eğer içinde bir yatak bir de yorgan
Gece gündüz camide otel gibi yatarlar
Bağlansa kollarına zincir gibi bir urgan
Hepsini parçalayıp telefonu yutarlar.

Selam verince imam eller gider tuşlara
Ne okudu namazda sorsan çoğu bilmezler
Biraz sonra medyaya dalacak şu başlara
Öğüt vereyim desen bil ki asla almazlar.

Ak sakallı bir dede beli bükük şu nine
Bilmem ki ne arıyor saatlerce bakınca?
Sanki nur mu iniyor güç mü gelir beline?
Kur'an'ı çıkarıp da gönle onu sokunca.

Yedisinden yetmiş hepimize bulaşmış
İçinden faydalıyı alanlara sözüm yok
Sanki toplum hep birden nirvanaya ulaşmış (!)
Eller gitmiş şerlere hayırlara koşan yok.

Bir kitabın sayfası açılıp da okunmaz
Bunca oyun dururken kim girer o zahmete?
Cehaletten bir cüz'e cümleleri dokunmaz
Nefse hep ağır gelir gönül gitmez rahmete.

Telefon hastalığı olmuş sanki bir kanser
Bulaşan azaları kesip kesip atmalı
Vahyin penceresinden sergileyip bir eser
Ağu yerine millet şeker, şerbet yutmalı.

İçinde ilim irfan okunmadan duruyor
Oyunla eğlencesi millette tavan yapmış
Düşmanın isteği bu, on ikiden vuruyor

Kim uğraşır teke tek, milleti toptan kapmış

Ecdadının Kur'an'la, olan ilgisi senin:
Telefon ile ilgin, ne ise o da oymuş
Yaşarken ölmüş beynin süslü olsa da tenin
Bu alışkanlık seni her bir değerden soymuş.

Tozlu dururken rafta açılmamış şu Kur'an
Telefonun ekranı günde bin kez açılır
Ey gaflet içre yüzen artık gafletten uyan
Değil telefonlardan, ayetten nur saçılır.

Nuri Baş